

Interview met Henny Vrugteman (alt)

DOOR AN MEERTENS

Hoe breng jij je dagen door?

Sinds ik vorig jaar gestopt ben met mijn baan bij de Provincie Drenthe, werk ik als vrijwilliger 2 dagen per week bij Wouts Kwekerij in Smilde en 1 middag per week op een groentetuintje aan het Messchenveld. Ik vind het heerlijk om mijn stukje van de kwekerij schoon te zien worden als ik aan het schoffelen ben. De weidsheid en de open lucht doen mij goed. De manier van kweken van Wout spreekt mij heel erg aan: zonder chemische middelen, op-en-top natuurlijk geteeld. Ik neem, sinds ik daar werk, mijn verse groenten daar vandaan mee naar huis; verser kan het niet en alles seizoensgebonden. Mijn weken zijn goed gevuld, ik verveel mij nooit en van de dingen die ik doe heb ik geen stress.

Wat wil je over jezelf vertellen?

In Hengelo ben ik in 1960 geboren, daar heb ik 12 jaar gewoond. Toen mijn ouders gingen scheiden, zijn we op een gegeven moment verhuisd naar een kleine boerderij in Eibergen waar onze moeder werk kreeg als huishoudster. Zij zijn later ook getrouwd met elkaar. Ik was een lastige puber; als ik op die periode terugkijk denk ik dat het kwam omdat ik een veilige basis miste.

Door omzwervingen ben ik in uiteindelijk in Assen beland en hier blijven steken. Heb onder andere een opleiding tot serveerster op Witterzomer gedaan, en haalde mijn diploma. Dat kwam goed uit want toen ik bij het Arbeidsbureau een vacature zag voor oproepkracht in de keuken bij de Provincie Drenthe heb ik daarop gesolliciteerd. Ik kreeg de baan en heb dat werk 2 jaar gedaan. Omdat ik voor de provincie werkte, mocht ik ook op interne sollicitaties reageren en zodoende kwam ik op het secretariaat van Ruimte en Groen terecht. Daar had ik een heel fijne chef, die in moeilijke tijden altijd voor mij klaarstond.

Ik kreeg een relatie en in 1992 werd mijn zoon Stephan geboren. De relatie heeft circa 2 jaar geduurd en toen Stephan 9 maanden oud was ben ik (met hulp van mijn chef) uit huis gevlucht. Aan de Smetanalaan heb ik daarna 1,5 jaar met mijn zoon gewoond, maar ik vond de flat voor mijn opgroeiende kind verre van ideaal. In de winter van 1995 heb ik het huis aan de Ruitrakker gekocht, daar woon ik nu nog steeds. Toen Stephan 8 jaar was, is zijn vader overleden. Dat ik daarna echt helemaal alleen voor de opvoeding stond, viel mij heel zwaar. Ik kreeg daarbij nog enige tijd (tot haar overlijden in 2002) weleens hulp van mijn moeder.

In 2019 kwam ik thuis te zitten met een burn out. Gelukkig kreeg ik vanuit de provincie alle medewerking om er weer bovenop te komen. Het aangeven van mijn grenzen heb ik echt moeten leren. In 2020 ben ik gereïntegreerd in ander werk, maar in 2022 kwam ik

opnieuw thuis te zitten. Ik had nog een half jaar aan verlofdagen staan en heb besloten per 1 september 2023 ontslag te nemen, dat wil zeggen: mijn pensioen naar voren gehaald. Dat gaf en geeft mij het gevoel van zoveel vrijheid! Ik ben echt van standje 'overleven' naar LEVEN gegaan. In 2018/2019 zat ik op Popkoor Assen. Door de burn out heb ik dat lidmaatschap opgezegd. In 2023 kwam ik iemand tegen die ik kende van Popkoor Assen en die vertelde over popkoor Golden Assies. Daar heb ik mij aangemeld en ongeveer 1 jaar gezongen. Op een gegeven moment kwam ik Anja Kan (die ook bij Golden Assies zong) in de stad tegen en onder het genot van een kopje koffie vertelde ze mij dat ze naar popkoor Blend ging. Ze maakte mij enthousiast over wat ze vertelde over Blend en sindsdien ben ik lid.

Ik vind het een superleuk koor! Met onder andere Yvonne heb ik veel lol, een fijne klik.

Wat zijn je hobby's?

Als alleenstaande moeder heb ik eigenlijk nooit tijd gehad voor hobby's. Wat ik wel heerlijk vind is genieten van de zon. Heerlijk op een ligbedje in mijn tuin. Ik mag graag een boek lezen en luisterde eerder graag naar muziek, maar de stilte vind ik nu ook oké. Vóór corona ging ik wel op vakantie met mijn broer en schoonzus, bijvoorbeeld naar Turkije. Ik hoefde dan niks te doen en lag heerlijk aan het zwembad. Afgelopen jaar ben ik naar Frankrijk op vakantie geweest, maar als het weer een beetje mooi is, vind ik het in Nederland ook heerlijk toeven. Ik pak graag een terrasje en hou er dan van om naar de mensen om mij heen te

kijken. Het alleen gaan is voor mij geen probleem; ik maak makkelijk contact met anderen.

Waarvoor kunnen we je midden in de nacht wakker maken?

Chocolade! Hoe puurder hoe beter, ook in verband met de koolhydraten, maar voor karamel/zeezout maak ik graag een uitzondering.

Is er iets wat je verder nog wilt vertellen?

Op dit moment in mijn leven voel ik mij echt happy. Wat er verder op mijn pad komt: ik zie het wel. Ik voel mij jong van geest en ben blij dat het nu goed met mij gaat. Wat mij wel bezig houdt, is wat er nu allemaal in de wereld speelt. Maar dat komt goed! Leef in het nu!

Wie zou je graag als volgende geïnterviewd zien?

Anja Kan.

